

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 990/2025
17.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Младеновића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Влатка Ратковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.28/24 од 28.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.248/25 од 05.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 17. септембра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Младеновића – адвоката Влатка Ратковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.28/24 од 28.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.248/25 од 05.06.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр.28/24 од 28.02.2025. године окривљени Младеновић Александар оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 22.12.2023. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге и осталих предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 246. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушала у износима наведеним у изреци првостепене пресуде, у року од 60 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.248/25 од 05.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Младеновића, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.28/24 од 28.02.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Младеновића – адвокат Влатко Ратковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине или да предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажна пресуда заснива на незаконито прибављеним доказима, а као незаконит доказ означава записник о претресању стана и других просторија ПС Рума од 21.12.2023. године, јер претресање није обављено у присуству сведока АА, док је сведок ББ присуствовала претресању само пола сата. Према наводима захтева, незаконити докази су и потврда о привремено одузетим предметима од 22.12.2013. године, записник о физичко-хемијском вештачењу од 03.12.2023. године и криминалистичко-техничка фотодокументација од 27.12.2023. године, имајући у виду да је записник о претресању стана сачињен 21. децембра, потврда о привремено одузетим предметима 22. децембра а фотодокументација 27. децембра 2023. године, уз закључак да су ови докази прибављени супротно члану 156. став 7. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оценио је неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета - записника о претресању стана и других просторија сачињеном од стране Полицијске управе у Рума од 21.12.2023. године произлази да је овлашћено службено лице предузело претресање стана у улици ... број ..., у ..., по наредби судије за претходни поступак Кппр 436/23 од 15.12.2023. године, уз сагласност држаоца стана ВВ, рођеног брата окривљеног Александра Младеновића, да су

претресању стана присуствовали пунолетни грађани – сведоци АА и ББ, те да су приликом претресања пронађени предмети описани у изреци првостепене пресуде, и одузети од окривљеног Александра Младеновића. На записнику о претресању стана и других просторија констатовано је да су записник без примедби потписали држалац стана – брат окривљеног, ВВ, наведени сведоци и овлашћено службено лице, те да је окривљени без примедби потписао потврду о привремено одузетим предметима.

Како је из свега наведеног произлази да је записник о претресању стана и других просторија резултат законито спроведених радњи овлашћених службених лица у смислу члана 156. став 1, 2. и 7. ЗКП, те члана 157. став 4. ЗКП, то су законити и остали докази проистекли из наведене радње, односно потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног, записник о физичко-хемијском вештачењу и криминалистичко-техничка фотодокументација. При томе, чињеница да предметна документација носи различите датуме није од утицаја, имајући у виду да се биолошко – физичко – хемијско вештачење од 22.12.2023. године односи на предмете који су пронађени и од окривљеног одузети приликом претреса стана и других просторија 21.12.2023. године, те да је на сачињеној фотодокументацији јасно наведено да се односи на претрес стана од 21.12.2023. године.

Из наведених разлога, Врховни суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је поднети захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу захтева бранилац указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, а разлози пресуде противречни изреци, те да су разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противречни. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да првостепени суд није дао разлоге због којих није изрекао меру безбедности обавезног лечења нарконама окривљеном, којим наводима указује на повреду одредаба члана 428. став 5. ЗКП, те да другостепени суд на страни три став два даје „неодрживо образложење“, којим наводима указује на повреду одредаба члана 460. ЗКП.

Како наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић